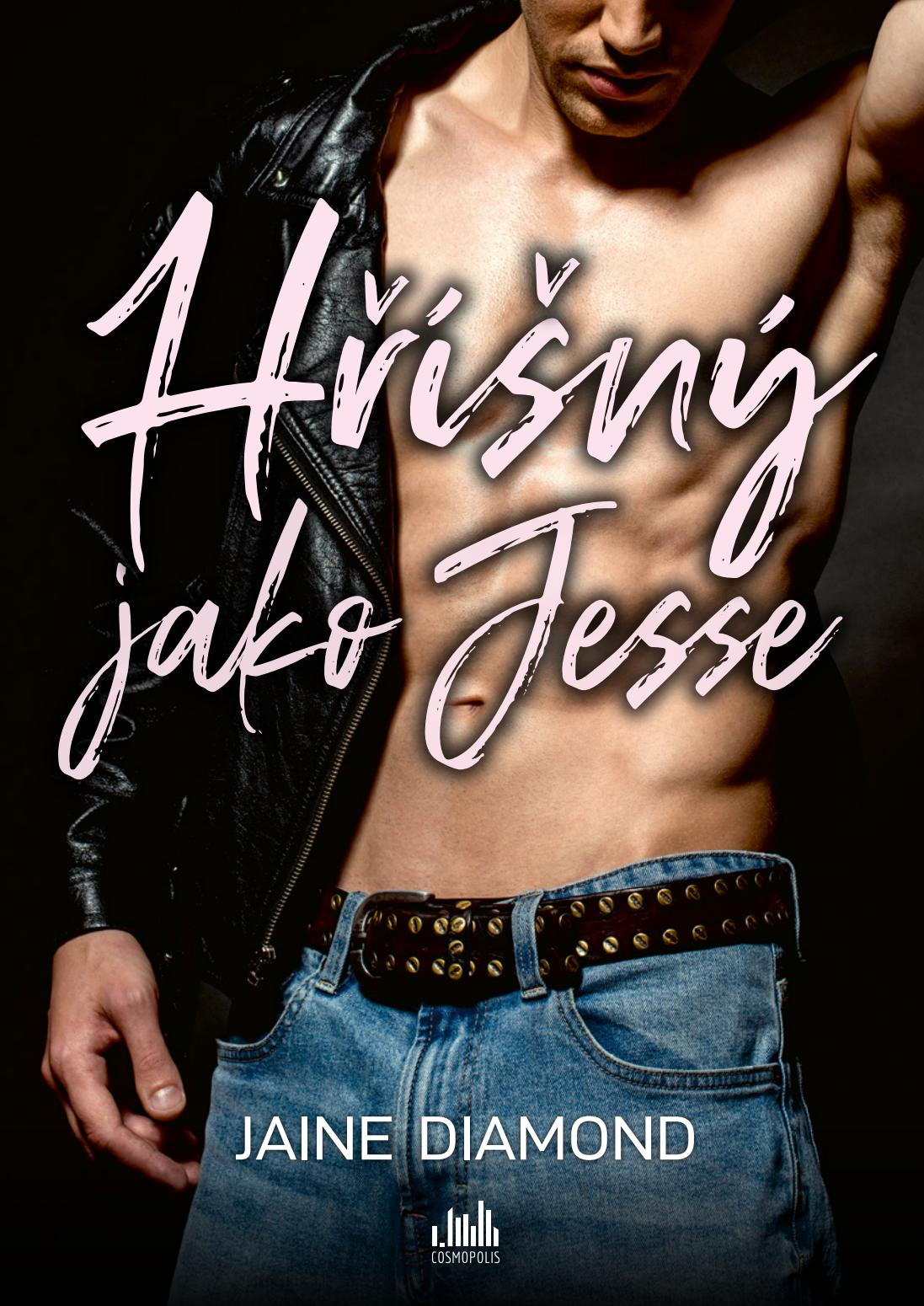
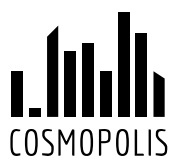

A shirtless man with a leather jacket and studded belt. The man is wearing a black leather jacket that is open, revealing his bare torso. He is also wearing blue denim jeans with a black leather belt that has gold-colored studs. The background is dark, and the lighting is dramatic, highlighting the man's physique.

Hříšný jako Jesse

JAINE DIAMOND

JAINE DIAMOND

Hříšný jako Jesse

Přeložila Josefína Králová

Copyright © 2016 by Jaine Diamond

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2025

Translation © Josefína Králová, 2025

Cover photo © IgorVetushko /Depositphotos.com

ISBN 978-80-271-5503-3

Katie

Neměla jsem v úmyslu vtrhnout tam jako velká voda.

Naopak, chtěla jsem nejdřív zaklepat a vejít jako civilizovaná osoba. Ale Max měl jiné plány. Zaprvé, byl to pes, a zadruhé věděl, že jdeme překvapit mou nejlepší kamarádku Devi. Devi byla absolutní kost a Max krásné holky žral. Stačil mu jediný pohled do pootevřených dveří její kanceláře a začal nadšeně mávat mokrým ocasem, jako vítr vystartoval kolem recepce a vylekal pár jejích kolegů.

„Držím ho!“ vyhrkla jsem a vrhla jsem se za ním, jenže on už mezitím čumákem rozrazil dveře. Než jsem ho dohnala, můj vzpurný černý labrador už si v záchvatu šťastného vzrušení vytřeštěval vodu z kožichu a Devi spolu s dalšími třemi lidmi, kteří stáli uvnitř, obdrželi studenou sprchu. Naštvaně jsem se ho chystala popadnout za obojek.

Nestihla jsem to.

A tak jsem rozpačitě balancovala na prahu, v ruce plechovku s miniaturními koláčky, kterou jsem otevřela ještě v hale, a pusou jsem k Devi vysílala neslyšné *promiň*.

„Čau, Katie!“ rozzářila se Devi a přátelsky Maxe podržela za uši. „Maxi, ty jsi úplně mokrej!“ Hodila po mně pohledem, který říkal: *Ráda tě vidím, ale co to má sakra znamenat?*

„Ehm... ahoj,“ odpověděla jsem. Devi pracovala v agentuře, která zastupovala modelky, herce a herečky, takže jsem byla zvyklá potkávat u ní v kanceláři samé krásné lidi. Většinou jsem se k ní

ovšem nevřítila uprostřed schůzky, se psem, mokrá jako cácora a v džínách s fleky od barvy. „Za toho psa se omlouvám. Pojd' sem, Maxi,“ řekla jsem a upřela na něj pohled, který nařizoval: *Oka-mžitě ke mně, ty obludo jedna chlupatá*. Max ten pohled znal a samozřejmě ho ignoroval, jelikož Devi i její půvabná návštěvnice ho právě láskyplně hladily.

„Nic se neděje, právě jsme končily.“ Devi mi rukou naznačila, ať nikam nechodím, přestože jsem vážně měla sto chutí chňapnout toho desperáta a vypadnout pryč. Cítila jsem se hloupě nesa a skoro nahá, protože jsem si vzala jen krátké bílé tílko, čehož jsem litovala už dvě vteřiny poté, co se spustil déšť. Zatímco Devi rychle shrnovala, na čem se s hosty dohodli, sčítala jsem ztráty. No jasně, pod zdánlivě neexistujícím tílkem mi prosvítala fialová podprsenka.

Super.

Když tiskla ruku namakanému chlapíkovi v košili s krátkým rukávem, zaznamenala jsem na jeho svalnaté paži pár tetování, ale to bylo tak všechno. Moji pozornost totiž upoutal ten druhý. Jaksi podvědomě, instinktivně mě přitahoval ještě dřív, než jsem si to stihla uvědomit.

Navíc zíral přímo na mě.

Nebo aspoň na moje průsvitné tričko.

Devi se vydala ke dveřím, aby svoje hosty vyprovodila, a tak jsem ustoupila stranou a s plechovkou v ruce se snažila splynout se zdí. Blížil se ke mně. Byl vysoký a ramenatý a temná, neposlušná hříva vlnitých vlasů nepochybně budila dojem, že ji ani ne před minutou v posteli rozcuchala nějaká mrcha s obrovskou klikou. Rozhodně mu to seklo. Na sobě měl přiléhavé černé tričko, přes které jsem jasně rozeznávala vypracované břišáky, a děravé černé džíny mu obepínaly dlouhá, pevná stehna...

Nejspíš se mi zavařily mozkové závity, protože jsem zůstala upřeně zírat na ty džíny, respektive na místo, kde byly vyboulené.

Když jsem odtrhla pohled, zjistila jsem, že do mě zabodává mela-sově hnědé oči.

Žádný div, vždyť mě zrovna přistihl, jak ho sjiždím s dychtivostí nadřžené úchylačky.

Odkašlala jsem si, protože jsem zničehonic cítila v krku kned-lík. „Koláček?“ Máchla jsem plechovou krabicí a zvedla ji mezi nás, abych mu zakryla výhled na moji podprsenku. „Třešňový.“

Loupl očima po plechovce, v níž se skvělo pečlivě aranžmá dvou tuctů řemeslných miniaturních koláčků, na nichž přes mříž-ku z těsta prosvítala moje vyhlášená třešňová náplň. Pak se zno-vu zadíval na mě. Měl ty nejdelší a nejtmavší řasy, jaké jsem kdy u chlapa viděla. Vystouplé lícní kosti. Šťavnaté rty stvořené k lí-bání. Pevné čelisti potemnělé asi tak třídním strništěm. A pak ty nádherné tmavé oči, ze kterých se mi bouřila krev a tváře mi rudly jako pubertačce.

„Možná jindy,“ odušil hlubokým, dunivým sexy hlasem, čímž rozvibroval jisté partie mého těla, které už pěkně dlouho žádné vibrace nezažily. Když mi věnoval mírný, ale přesto omračující úsměv, všimla jsem si, že mu něco cinká o zuby. Že by piercing?

Ale ne. Bonbón.

Skořicový. Dech mu voněl skořicí.

Loupla jsem pohledem po Devi. Stála s ostatními ve dveřích a se zájmem mě pozorovala.

Zatímco jsem tam stála v okouzlení, známý oportunist Max zabořil nejpřitažlivějšímu chlápku světa do dlaně svůj čumák. Když se nechával drbat za plyšovýma ušima, všimla jsem si, že můj objekt má na prstech masivní stříbrné prsteny a silné předloktí mu objímají vytetovaná černá křídla.

„Dej pokoj, Maxi.“ Přitáhla jsem Maxe k sobě, aby chlap mohl projít. „Pardon. Asi... se mu líbíte.“ Max dával normálně přednost ženám, ale v tomhle případě jsem proti jeho vkusu mohla sotva něco namítat.

Nejpřitažlivější chlap planety neodpověděl. Vlastně neměl šanci, protože se do toho vložila jako vždy šarmantní Devi a všechny tři návštěvníky čile vyprovodila ze dveří.

Plechovku s koláčky jsem jí pokládala na stůl s pocitem, že se mi hlavou prohnal hurikán nebo tropická bouře, žádné vancouverské mžení. No vážně, než holka potká chlápka, co jí očima vyšuká duši z těla, zasloužila by si aspoň varování.

To jsem mu fakt nabídla koláček?

S třešňovou náplní?

Ježíši. Jako po másle.

Urovnala jsem Maxe do poslušné hroudy na koberci pod pracovním stolem a nařídila mu zůstat. Mezitím se Devi vrátila a zavřela za sebou.

„Já vím,“ rozplývala se, „ten je fakt šukamózní, co?“

To teda jo. Dobře jsem ale věděla, že na tohle nesmím odpovědět upřímně. Když jsem se svojí nejlepší kámošce naposledy jen tak, jakoby nic, zmínila o jednom hezounovi, kterého jsem zahlédla u nich v agentuře, vzala si do hlavy, že nám zařídí rande naslepo. A když takovému sexy modelovi dohazují někoho, o kom předpokládá, že to bude sexy modelka, a ono se ukáže, že je to jenom obyčejná holka, tak se to prostě nemůže vyvinout dobře. Pro tu obyčejnou holku.

Devi naštěstí ani nečekala, co odpovím. „Ježíši, Katie.“ Došla ke mně se dvěma kelímky kafe. „Co to jako bylo?“

„Já vím. Max ti jako splašenej vtrhne do kanclu –“

„To nemyslím.“ Rozpráhla ruce, jako by mě objímala, a pak sklopila oči k mému hrudníku. „Vypadáš jako rajcovní zmoklá myš. Ty nemáš deštník?“

„Měla jsem plné ruce.“

Devi se zakabonila. „Neříkej, že jsi v dešti jela na skejtu. Víš, že to nesnáším.“

Lehce jsem protočila panenky. Moje okouzlující nejlepší kámoška nikdy nejevila pochopení pro láskyplný vztah, který

panoval mezi mnou a mým skateboardem. Jistě, sama jezdila v luxusním SUV, které jí pořídili rodiče, a bydlela ve vlastním apartmá v obří rodinné rezidenci, takže jí moje šetrnost nic moc neříkala. A pokud šlo o můj oblíbený dopravní prostředek, považovala ho za projev riskantního chování. Bohužel s ní moje starší sestra byla zajedno. „Becca už mě seřvala, když jsem u ní vyzvedávala to kafe.“

Devi přede mě s nespokojeným výrazem postavila moje třešňovo-vanilkové latté a podezíravě si změřila pohledem minikoláčky. „Tys pekla.“

„Jenom pár koláčků.“ Hodila jsem sebou do jednoho z křesel, které se pořád ještě vznášelo ve feromonovém oparu toho samce. Zhluboka jsem ho nasála a vychutnávala si přetrvávající aroma skořice smísené s pižmem a sotva znatelným, ale opojným pachem teplého, čistého mužského těla.

„Katie.“

„Co?“ Zvedla jsem oči. Devi si mě vyčítavě prohlížela.

„Jenom koláčky?“

„A taky pár čajových bochánků.“

Pozvedla jedno tenké obočí.

„A nějaký sušenky,“ dodala jsem.

„Jaký?“

„S kousky čokolády.“

„Aha.“

„A ještě s vlnkama z pekanovýho másla.“

„Já to věděla. Co se stalo?“

„Nic.“

„Blbost. Připadáš mi...“ Devi po mně ze strany loupla očima. „Nadržená.“

„Já nejsem nadržená,“ lhala jsem. Kdo by taky nebyl, kdyby právě absolvoval takovou imaginární šukačku? Moje hlava ještě teď vykazovala známky nedostatečného dokrvení.

Devi se posadila za stůl. Byla nádherná jako vždycky: tmavé vlasy sčesané dohladka, s bezchybnou pletí v odstínu kapučína kontrastovala sametově rudá rtěnka, černý top bez rukávů doplňoval masivní náhrdelník a legíny s leopardím vzorem, to všechno za účelem schůzky, kterou právě absolvovala. Móda byla jen jednou z mnoha cest, jimiž Devi navazovala harmonii a porozumění s lidmi.

Zato já jsem za vrchol harmonie považovala stav, kdy jsem si dokázala about dvě stejné boty.

„Tak to vyklop.“ Sebrala hromádku fotografií modelek a nacpala je do složky. „Mám deset minut do další schůzky. Co se děje?“

„Nic. Jenom se nám po tobě zastesklo.“ Nelhala jsem. Pracovala v jednom kuse přesčas, což sice bylo super pro její kariéru, ale pro mě nic moc.

„Taky mi chybíte.“ Natáhla se pod stůl a podrbala Maxe. „Ale proto jsi sem přece nevtrhla jako velká voda.“

„Ještě jednou se omlouvám. Chtěla jsem s tebou jenom mluvit. A říkala jsem si, že takhle ti to aspoň povím do očí.“

„A co?“

Nadechla jsem se a vzdychla. „Myslím..., že už jsem možná připravená.“

Devi se rozzářila, hned se ale ovládla a trochu zchladla. „Vážně?“ Opravdu dělala, co mohla, aby nezačala skákat radostí. Bylo to vlastně roztomilé.

„Já vím, že to samé už mi říkáš strašně dlouho, ale... potřebovala jsem si k tomu dojít sama.“

„No jasně.“

„Hrozně dlouho jsem prostě připravená nebyla, chápeš? A pak už možná jo, ale měla jsem strach. A bylo tak děsně snadný se před tím schovávat. Ale teď...“

„Co teď?“ Devi zamrkala tmavými řasami, v očích naději.

Napila jsem se latté. „Určitě máš na tohle čas?“

„Do háje, to si piš.“

„Tak jo. Asi potřebuju jít na rande.“

„Kurva, sláva, halelujá!“

„Dobře. Ehm... tohle mi prostě nejde.“ Už jen vyslovit to nahlas před Devi mě uvrhlo do nervozity. Obzvlášť, když z ní nadšení do slova prýštilo.

„Co máš na mysli? Seznamování?“ Devi usrkla kávu a mávla ke mně prsty s dokonalou manikúrou. „To jenom tvrdíš, protože reálně na to nikdy nedojde. Jak můžeš být v něčem dobrá, když to vůbec netrénuješ?“ Zakmitala obočím nahoru dolů, až jsem se rozesmála.

V poli seznamování byla Devi absolutní profík. Naproti tomu jsem já připomínala věčnou začátečnici, tak nějak z podstaty.

„Zlato, nepochybuj o tom, že potkáš chlapa, co tě úplně odstřelí. Jenom musíš jít s kůží na trh.“ Devi zabzučel mobil a ona se podívala na displej. „Aha, tohle bych měla vzít.“ Zvedla to. „Nazdárek, Maggie!“

Odloudala jsem se k hromadě časopisů na konferenčním stole. V poslední době jsem si zvykala na to, že se o Devi musím dělit s jejím druhým životem. Což byl jen další signál vesmíru, že si potřebuju vybudovat svůj vlastní.

Klesla jsem do pohovky a začala listovat francouzským vydáním *Vogue*. Max se ke mně přidal, uložil se mi k nohám a já mu projížděla hustou srst teniskou. Devi to s lidmi uměla, byla přirozený talent. Sama už pustila k vodě víc nápadníků, než jsem já vůbec kdy poznala. Nikdy ji ani nenapadlo, že by *nešla s kůží na trh*. Zato já jsem při představě, že se mám dobrovolně vystavit odmítnutí a zklamání, dostávala žaludeční křeče.

Přesto měla pravdu. Když budu trčet doma se psem, nikdy nikoho nepotkám.

Ne že bych se vůbec nesnažila.

„Tak jo? Aha, dobře...“

Zpozorněla jsem, protože Devi měla najednou v hlase zvláštní tón. Špatné zprávy? Krátce se na mě podívala, ale z toho pohledu jsem nevyčetla nic.

„Hmmm... Fajn. Tak jo... Kdepak, to není problém. Naprosto chápu.“ Vrátila jsem se k časopisu, zatímco ona stručně ukončovala hovor a přitom dokola opakovala „určitě“, „bez problému“ a „samozřejmě“.

Když zavěsila, znovu jsem k ní zvedla oči. Hleděla na displej, jako by se jí chystal podat vysvětlení toho, co se právě stalo. „Páni. To teda bylo zajímavý.“

„Nějaká klientka?“

„Ne. Maggie Omuraová. Před chvílí jste se tu potkaly.“

„Aha.“ Jasně. Roztomilá brunetka, jeden přitažlivý chlápek a druhý ještě mnohem přitažlivější. „Maxovi se líbila. Vid', Maxi?“ Když Max uslyšel svoje jméno, spokojeně štěknul.

Devi se pohodlně opřela a zadívala se na mě. „Kromě ní jsi tu potkala taky Jesseho Mayese, který už se ti samozřejmě úplně vykouřil z hlavy...“

„Koho?“ Usilovně jsem srkala pěnu z kávy.

Devi povzddechla. „No tak, Katie. Děláš si ze mě srandu? Jesse Mayes.“

„Kdo to je? Ten, co odtud odcházel?“ Předstírala jsem, že mě zcela uchvátil jakýsi deodorant ve *Vogue*. „Nějaký tvůj model?“

„Kéž by. Jesse Mayes patří k nejžhavějším rockovým hvězdám planety a ty bys jako moderní mladá žena měla vědět, o kom tu mluvím.“

Došlo mi, že to o té „moderní mladé ženě“ byla narážka na naši debatu z minulého týdne. Poznamenala tehdy, že můj byt vypadá jako brloh její babičky. Nejdřív jsem zuřivě hájila svoji hudební sbírku (na deskách), svůj domácí telefon (se šňůrou) a svou televizi (neexistující), ale pak mi došlo, že má možná pravdu a že se možná jen bojí, aby se z její nejlepší kámošky nestala ve věku

pouhých čtyřiaadvaceti let stará panna. A možná nebyla daleko od pravdy.

I tak jsem jí věnovala svůj nejlepší pohrdavý pohled. „No a?“ Načež jsem se opět ponořila do studia časopisu, protože jsem neměla ani páru, kdo je Jesse Mayes. Kromě toho, že je to nejvíc sexy chlap v celém známém vesmíru.

„No, a tak jsem si myslela,“ odtušila, „že máš ráda Dirty.“

„Dirty co?“

„Kapelu. Dirty.“

„No jo. Kdo by neměl?“ Znovu jsem zvedla oči. „Chceš říct, že s nima hraje?“ Muziku jsem měla v malíčku. Svým způsobem jsem na to byla hrdá. Ale lidi? Přes lidi jsme tu přece měli Devi.

„Je to jejich kytarista. A zpívá jako sexy bůh.“

Tomu se dalo věřit.

„Zrovna vydává sólové album a natáčí tady ve městě klip. Holka, která v něm měla hrát roli jeho přítelkyně, se na to vykašlala.“ Devi si prstem poklepala na nos. „Od nás z agentury samozřejmě nebyla.“

„Samozřejmě,“ opakovala jsem, ovšem upřímně, ztratila jsem se už někde u „sexy boha“. Právě jsem se totiž snažila vytáhnout z paměti všechny písničky od Dirty, které jsem znala, a představovala si, jak asi Jesse Mayes vypadá s kytarou na krku a při zpěvu v záři reflektorů, celý zbrocený potem.

„Prostě...“ Devi se napila kávy a upřela na mě zrak přes okraj kelímku. „Zkrátka a dobře, před nějakým časem jsem na jednom večírku poznala Maggie. Dělá u Dirty asistentku jejich manažerovi – toho taky znáš, je to ten potetovaný maník.“

Jasně. Krasavec číslo dvě.

„Maggie jim hodně pomáhá s reklamou a marketingem a kdo ví čím ještě, takže jsme přirozeně pořád v kontaktu.“

„Přirozeně.“

„Včera večer mi zavolala. Snaží se tu roli přepsat, jenže mají problém vypáčit z pana Božského, co by si vlastně přál. Maggie

věděla, že dneska budou poblíž, a tak využila příležitosti a dovlek-la ho osobně až sem, aby si u nás nějakou vybral.“

„Tak ta bude mít kliku.“ Dál jsem listovala časopisem, ale stránky jsem neviděla. Zato jsem v duchu viděla Jesseho Mayese bez trička.

„Přesně tak. Právě si u nás jednu modelku vybrali.“

„Tak to máš dobrý, ne?“

„Jo, Katie, mám to dobrý. A teď mě sleduj.“ Devi vstala, obe-šla stůl a sebrala mi *Vogue*. „Rozmysleli si to. Maggie teď volala, abych to zrušila.“

„Aha. Sakra, to mě mrzí.“ Ale proč to Devi do mě takhle hustí?

Vehementně hodila můj *Vogue* zpátky na stůl. „Odvolali ji. Protože chtějí *tebe*.“

Jesse

Jestli mě na životě rockové hvězdy fakt něco prudilo, bylo to natáčení videoklipů.

Byla to neskutečná nuda, nebo spíš absolutní nejistota. Buď se strašně spěchalo, nebo se čekalo, celý zkurvený den.

Taky to byl totální nesmysl. Půlku dopoledne jsem strávil natáčením, jeden záběr za druhým. Otevírat pusu a jako hrát na kytaru, otevírat pusu bez trička, otevírat pusu s kytarou a bez trička. A nejhorší ze všeho bylo to debilní předstírání.

Zbytek dopoledne jsem pak strávil na telefonu v jednom z Brodyho pokojů pro hosty, kde mě kostymérky strojily jako nějakou odpornou fuchtlí. Dokonce se do toho vložila i Maggie, která se pokaždé zjevila mezi dvěma štendry s oblečením a v ruce třímala další džínsy, které byly k nerozeznání od všech ostatních, které jsem už zkoušel. Do prdele s tím.

Shodil jsem ze sebe ty, co jsem měl na sobě, a tentokrát jsem s nimi nechal sjet dolů i spodní prádlo. Skopnul jsem je z chodidel, postavil jsem se tam, jak mě pánbůh stvořil, a řekl jsem: „Tak ať se práší za kočárem, dámy.“

Maggie to vzala jako profík, protože profík byla, a s nesouhlasným zamračením předala to, co ze mě odpadlo, dál. Jedna z kostymérek vypadala, že si právě překousla jazyk, a dalo jí strašnou práci nekoukat mi na ptáka. Ta druhá málem něco řekla, zatímco jsem se soukal do dalších kalhot, tentokrát naostro, a zapnul si je. Ale udržela se.

„Dokonalý.“ Zamířil jsem ke dveřím.

„Jessi!“ křikla za mnou Maggie. „Ještě potřebujeme tričko.“

„Klidně.“ V chůzi jsem na sebe hodil svoje triko. „Je úplně fuk, co mám na sobě.“

Vydal jsem se po schodech dolů do té natáčecí vřavy a cestou jsem rukou odstrčil tak pět nebo šest lidí, co se mnou chtěli mluvit. Každý z nich by mi nejspíš donesl, cokoli bych si přál, ale já už měl vážně až po krk toho, jak mě všichni postrkovali, upravovali a obsluhovali.

Doopravdy jsem si přál jenom jedno: přežít tenhle zkurvený den a dostat se do L.A.

V Brodyho baráku se tlačilo strašně moc lidí. Filmaři, management kapely, sekuritáci, kostymérky, maskérky a taky celá horda modelek, které na to natáčení angažovali. Díky nim ten obrovský barák připomínal autobus, se kterým jsme projeli naše první turné s Dirty – totálně přečpaný všemožnými parazity.

Všude po domě byly rozeseté reflektory, kamery se spoustou výbavy a všechno možné harampádí, které potřebovali k natočení ranní scény v obýváku. Bylo by bývalo jednodušší prostě uspořádat pařbu a nechat lidi, ať udělají bordel, než se snažit, aby to *vypadalo* jako ráno po večírku. Zane to i navrhnul, ale Brody to samozřejmě vetoval.

Minul jsem obývací, kde zrovna chystali tu scénu a technici stavěli kameru na koleje. Byl tam i Zane, kterého všechny přítomné ženské obletovaly jako včely diviznu, jemně se ho dotýkaly houbičkami s mejkapem a prsty mu upravovaly vyšisované blond vlasy, zatímco on přitom hůlkami pojídal cosi z misky.

Zane a Dylan, moji spoluhráči z kapely, mi v tom videu – byl to druhý single z mojí debutové sólové desky – hráli kamea. Protože se album jmenovalo *Sunday Morning*, Brody se mě onehdy zeptal, jak si takové ideální nedělní ráno představuju. Odpověď jsem, že bych to viděl na dobrou šukačku, on se toho chytil

a koncepcie videoklipu byla na světě. Zane s Dylanem se budou po večírku s partou koček povalovat v bezvědomí v obýváku. Na natočení téhle scény budou stačit tak dvě vteřiny, protože nebudou dělat nic než ležet. Mezitím si to budu já rozdávat s tou modelkou, co bude hrát moji holku, což nejspíš potrvá hodiny a hodiny, protože jí přitom budu muset na playback odzpívat celou písničku a kameraman to nejspíš bude chtít zabrat z miliónu různých úhlů.

Už teď jsem umíral nudou.

Nakouknul jsem do jídelny. Byla skoro prázdná, až na pár krásek, které se prohlížely ve velkém zrcadle na zdi a v mezičase dělaly oči na Dylana ve vedlejším hudebním pokoji. Ten seděl ve svém kiltu za bicí soupravou, kecal s Brodym, cpal se sushi ve tvaru kornoutu a jejich pozornost přijímal bezstarostně až netečně, jak pro něj bylo typické.

Zrovna jsem se taky chystal vrhnout na sushi, když jsem koutkem oka zpozoroval holku, která o samotě postávala na druhé straně stolu.

Vypadala jinak než ty ostatní, které se flákaly po domě. Jednak byla na modelku moc malá. A zatímco ony jídlo z vysoka ignorovaly, tahle nad ním se zájmem kroužila. Topila se v obrovském županu a připadala mi roztomile zmatená.

„Všechno v pohodě?“ Vzal jsem si jednu z avokádových rolek, které si prohlížela, a celou jsem si ji hodil do pusy.

Podívala se na mě a už beztak velké oči se jí ještě rozšířily. Měly hezký tyrkysový odstín, který pěkně kontrastoval s tmavými vlasy. Zdála se mi možná trochu povědomá. Na druhou stranu, aby ne, když mi celý předchozí měsíc strkali před obličej stovky fotek modelek.

„No... Prostě nevím, co si dát. Dali mi brčko, abych mohla pít a nesetřela si rtěnku, a župan, abych si neušpinila šaty.“ Zvedla láhev s vodou, kterou držela v ruce. Z otvoru trčelo brčko. „Jenže

netuším, jak mám jíst, aniž bych zničila tohle.“ Rukou si mávla před obličejem.

„Jez, na co máš chuť,“ odpověděl jsem. „Holky ti to opraví.“

Nejistě si skousla spodní ret.

„Ale jestli si ukousneš ret, tak to bude horší.“

Nechala toho a začervenala se. Ten nádech barvy na lících mi neunikl, přestože měla na bezchybné pleti nanesenou silnou vrstvu krycího mejkapu. Pousmála se. „Díky za profesionální radu.“

„A taky máš rtěnku na zubech,“ dodal jsem a hodil si do pusy cherry rajčátko.

„Sakra.“ Přejela si přední zuby jazykem.

„Jestli se fakt bojíš, dej si tohle.“ Přistrčil jsem k ní miskou s rajčátky. „Těma si o rty ani nezavadíš.“ Mrkl jsem na ni a ona zase zrudla.

Ta holka byla prostě k sežrání. Smůla, že na mě v jednom kuse obdivně zírala.

Na druhou stranu... fanyнку jsem už nepíchal celou věčnost.

„Hej, Jessi!“ Do jídelny vešla Maggie. „Další záběr je připravený. A pak už přijde ta tvoje scéna s Katie.“

„S kým?“

„S Katie.“ Maggie se koukla na mě, pak na tu holku a zvedla ruku se zdviženým palcem. „Tvoje přítelkyně pro dnešní den. Setkali jste se v té agentuře.“

Ještě jednou jsem si ji pomalu prohlédl – teda aspoň to, co mi župan dovolil. „Co se stalo s tou blončkou?“

Maggie se zatvářila podrážděně. „Tu jsi nechtěl, pamatuješ?“ Pamatoval jsem se. Rád jsem si z Maggie střílel. „Sotva jsme vyšli z kanceláře, prohlásil jsi, že je – cituju – tuctová.“

„Protože jsem neměl páru, kterou jsi vlastně vybrala.“ To byla pravda. Když se Brody s Maggie na té schůzce probírali nabídkou modelek, já jsem v duchu vymýšlel texty k písničce.

Maggie přimhouřila oči. „Já to věděla.“ Znovu ukázala na tu dívku v županu, která tam stála jako kolouch ve světlech

nákladáku. „Ještě štěstí, že jsme vybrali někoho jiného. Katie. Pamatuješ?“

Zíral jsem na tu dívku, a konečně mi to došlo.

Ta holka v mokrém tričku.

Tehdy vypadala jinak. Nenalíčená, mokré vlasy, trochu zadýchaná.

Byla sexy, aniž se snažila.

Ted' to bylo chtěné a rozpačité.

Maggie vztekle odrfla. „Kašli na něj,“ řekla směrem ke Katie. „Má blbou náladu. Už nejmiň rok.“

„Už si vzpomínám.“ Díval jsem se Katie do očí a Maggie si nevšímal. „Třešňový koláčky.“

Tváře jí znovu zrudověly. Sakra, fakt byla roztomilá.

To natáčení mi najednou připadalo mnohem, mnohem zajímavější.

„Kdo má koláčky?“ Dorazil Zane a trvalo mu celé dvě vteřiny, než zaostřil pohled na Katie. A už ho neodtrhnul.

Super.

„A ty jsi kdo?“ optal se.

„Ehm... Katie,“ odpověděla.

Zane – protože takový už byl – se obtěžoval obejít celý dlouhý stůl, jen aby ji vzal za ruku a políbil ji. „Moc rád tě poznávám, Katie. Já jsem Zane.“ A upřel na ni ten svůj hypersonický, ledově modrý vikingský pohled, ten, po které mu holky samy skákaly do postele.

„Bezva,“ prohodila Katie. A zírala na Zaneu, protože tohle dělaly všechny.

„Tak jo,“ uzavřela Maggie debatu, došla ke Katie a odtáhla ji pryč. Patřila k té hrstce žen, u kterých jsem zaznamenal, že jsou vůči těm Zaneovým nesmyslům imunní. „Zanea si nevšímej. Takhle to koulí na každou.“

Kdepak, na každou ne. Jenom na ty, které chce ojet.

Když spolu zmizely, Zane se kouknul na mě. A strnul, když k němu doputoval můj nevyslovený signál. „Co je?“

Zamířil jsem ke dveřím a srazil se v nich s kostymérkou, která mi nesla zase nějaké tričko.

„Tuhle ne,“ pronesl jsem a vyšel ven.